

✠

D. O. M.

CANONICA THEOREMATA
AD OCTO PRIMOS TITULOS LIB. I. DECRETALIU
SUMMI PONTIFICIS GREGORII IX.
SPECTANTIA.

§ I.
ECCLISIA militans, que late sumpta, ab Orbis exordio protrahit principium, novem Juribus ad usque D. Petrum fuit gubernata: Naturali, scilicet Rationis, Gentium, Moyſis, Prophetarum, Civili, Evangelico, Apſtolico, atque Canonico; Jesu-Cristi verbis, adeo roborata permansit, ut adversus eam Inferorum portæ non prævaleant. Canonicum Jus dicitur, quod Summus Pontifex, aut sanxit, aut approbavit. Ejus potissima pars ex Conciliis Ecclesiasticis coalescit. Generale est, quod à Papa, ejusve certo Legato &c.

§ II.
Præcipua Generalia, fuere Nicænum, Constantinopolitanum, Ephesinum, & Chalcedonense: tantique æstimantur, ut interdum quatuor Evangeliorum Libris, interdum Paralipi totidem fluminibus comparentur. Ita fuit Nicænum celeberrimum, ut testante Euthimio Alexandria Patriarcha, bis mille, octo, & quadraginta Episcopi confluerent; communis creditur tercentis, octodecim accurrisse: cujus regimen, ac Presidentiam tenuit Omnis Hispanus, Corduvenſis Episcopus, Silveſtri Pontificis Legatus.

§ III.
Primum, quod in Lege Gratia habitum fuerit, Jerosolima celebrare Apostoli ad eligendum alterum, in locum herede illius hominis, qui melius esset ei, si natus non fuisset: non tamen propriè putatur Generale. Ea vèrè dicimus Generalia, quæ præter cætera Sanctissimi congregantur autoritate. Idcirco Synodum quinisextam, Trullanam dictam, Generalem non fuisse constantè propugnamus. Non omnes, qui ad Generale accedunt Concilium, præstant decisiva Suffragia, cum plurimi, ut Consultores adsint.

§ IV.
DE Conciliorum divisionibus, aliisque eorum requisitis, in Palest. Catholica Fidei professionem emittere tenentur, omnes hi, qui Bachalaureatus, Licentiatu, ac Doctoratus Gradum aspiciunt. Quod Princeps, aut Ecclesiasticus, aut Secularis condiderit Jus Scriptum, Constitutio appellatur; hæc cæne dispositio originem ducit ex vigesimo sexto Seculo, à Mundi creatione, prolapsa. Semper futuros, non præteritos prospicit casus, nisi secus specialiter caveatur, nominatimque exprimitur.

§ V.
Sicuti Canonorum Cathedralis Ecclesiæ constitutio non valet, inæqualitatem respectu Præbendarum proventuum continens, ita, & ipsarummet numerum perminuens. Omnes, ligat subditos, qui subsunt eidem, dum ignorantia justâ non muniuntur. Toluntur demum constitutiones pristinae, cum harum contrariæ denuo producantur. Morte Christi Domini cessavere Constitutiones Moſeos, quæ in Præceptis Typicis consisterunt; quæ mortifera modo, modo præfigurativa ab Interpretibus dicuntur.

Papa, aut Pontifex summus semper, & ubique terrarum potest, dum celebrat, uti suo Pallio: Archiepiscopus vero suam intra provinciam ac certis quibusdam diebus: & iste antequam illud recipiat, nec quæ sunt ordinis exercebit, nec Archiepiscopus nominabitur; Non commodabit ali, non induetur eo, cum pro defunctis celebrat, nec sine ipso denique cum vitâ fuerit functus, sepelietur. Quid nomine Electionis; quid Consuetudinis; quid Pallii; quid Translationis veniat, aliisque huius generis, dicemus in Circo.

§ VI.
ONCESSIO Principis facta per Litteras authenticas, est generale Rescriptum. Quod speciale est, generali derogat Privilegio. In omnibus, quæ Pontifex concedit, intelligitur Clausula; *ſpreeces* &c. Si Rescriptum impetres malitiosè, obreptione, aut subreptione interveniente, nullitatem promissis. Duobus impetratis, non valet ultimum, si primi non fiat expressio. Nec Gratia valet Rescriptum, si Orator omiserit, se alio petſui Beneficio. Si dubiū est Rescriptū ex Jure communi interpretare.

§ VII.
Dicto Communi jurī si adversatur Rescriptum, obsequere illic, ejusque executione suspensa, ad Summum Pontificem consules; & respa fiet, quod iterum rescribat. Excommunicati, si agant, nec Gratia, nec Justitia Rescripta queunt adifici. Nec utrumque extenditur ad personas alias, quam quæ nominantur: & si plura concurrant, eorum data, non præsentatio inspicitur. Invalidum est Rescriptum, inhihens causæ cognitionem: sicuti, quod ab unâ parte impetretur, pendente iudicio.

§ VIII.
Si moribus fuerit Jus institutum, id consuetudo dicitur: & ea servanda non est, quæ vergit in Ecclesiæ Spirituale præjudicium: non, quæ sunt, ut Simplex Sacerdos alterum consecret; nec, quod licitum sit, ut Interdicti tempore publicè Divina peragantur officia. Canonici, absque consensu Episcopi, pristinas Cathedralis Ecclesiæ Constitutiones immutare non possunt. Jus Divinum, Gentium, aut Naturæ abrogari non valent consuetudine; bene verò Jus illud, quod dicitur Legitimum, origine.

§ IX.
Impostulabilem Personam inter alias dicimus, quæ violavit Interdictum Ecclesiæ: & ea Personæ Postulationi rejicitur, quæ si in simul altera eligenda concurrat, duplo maiorem partem non habuerit postulantium. Qui unus Ecclesiæ Episcopus est, ad aliam eligi non valet; bene postulari. Electio ad Prælaturam, non ad clamorem populi, sed ab his, quorum Ecclesiæ, suo est penitus viduata Pastore; & quam canonicè factam confirmat superior, de Electi qualitatibus, prius inquisitione factâ.

§ X.
QUI eliguntur Episcopi, debent Summo Pontifici obedientiam, ac fidelitatem promittere juramento. Abjuratus schisma, sifidpensatus fuerit, eligibilis est. Qui vacante Romana Sede, eligitur à duobus Cardinalium partibus, habendus est, ut Legitimus D. Petri Succesor. Eligendus ad Episcopatum, trigessimus, ad Beneficia Curam Animarum habentia, vigesimus quintum ætatis annum debet, peregisse. Electus per Compromissum, si legali careat impedimento, à compromittentibus, dubio procul debet admitti.

§ XVI.
Papa, aut Pontifex summus semper, & ubique terrarum potest, dum celebrat, uti suo Pallio: Archiepiscopus vero suam intra provinciam ac certis quibusdam diebus: & iste antequam illud recipiat, nec quæ sunt ordinis exercebit, nec Archiepiscopus nominabitur; Non commodabit ali, non induetur eo, cum pro defunctis celebrat, nec sine ipso denique cum vitâ fuerit functus, sepelietur. Quid nomine Electionis; quid Consuetudinis; quid Pallii; quid Translationis veniat, aliisque huius generis, dicemus in Circo.

§ XI.
EPISCOPUS non confirmatus, diocesanas res administrare nequit: & qui nondū fuerit professus Religionem, in ejus Prælatum eligi non valet: si tamen; postulavi. Celebrandæ Electioni, debent vocari absentes, cum sint intra Provinciam; verum remoti, citandi sunt, si commodè potuerint. Quæque celebrata fuerit ab Electoribus suspensis, invalida est. Epilepsi laborans, est in Episcopum ineligibilis. Quasi possessio eligendi in eligentium aliquo, cum dubium evenit, tuetur Electum in Præbendâ.

§ XII.
EX Compromissariis quindecim, Si octo eligant Nonum, qui electioni de se factæ consentiat, validitate induitur Electio. Per Laicos ad Ecclesiasticam Præbendam, aut Prælaturam electus, nedum carebit Beneficio, verum remanet electionis impos decetero: adeo ut nunquam illi eligendi nanciscantur jura, quantumvis Episcopus eos sinat, potiri. Si Electionem celebrent Personæ undequaque idoneæ, firmus erit actus, modò à majori, saniorique Eligentium parte fuerit celebratus; & Electus Beneficii sit capax.

§ XIII.
Appellatione interpositâ, ne Electio, nisi Canonice fiat, si sequatur Electio Canonica, valida est; si vero appelletur, ne hoc modo fiat, & cõtra celebretur, nulla erit. Non statim atque eligitur quisque in Episcopum, Beneficia, queis fruatur, vacant; sed tunc precisè cum confirmatus, & possessionem adeptus, aut consecratur reipsa, aut tempus labitur istius consequendæ; inculpabiliter quidem. Electus ad Prælaturam Metropoliticos, in qua à Superiore iam est confirmatus, nõ recepto Pallio, potest Episcopo suffraganei delegare cõsecrationem.

§ XIV.
Casatâ Electione, non ob personæ vitium, sed ob defectum formæ, absente Simoniâ, qui prius fuit electus, iterum potest eligi ab habentibus facultatem. Monasterium sibi debet eligere Prælatum, quin valet consuetudo, per quam in alterius conferatur arbitrium. Natus ex Solutis, ante Matrimonium celebratum (quod potuere ante conceptionem) in Episcopum eligi non potest; at postulari valet: & cum eo solummodo dispensat Romanus Pontifex. Non confert Præbendas Episcopus, si ad Capitulū, consuetudine, spectat.

§ XV.
Capitulum, si ad Præbendam elegerint indignum, privantur potestate eligendi; eorum defectum Episcopo supple nte: si tamen Capitulum negligant eligere, idip sumque Episcopus faciat, ad Superiorem devolvetur electio. Solus Summus Pontifex valet Episcopum de una in aliam Ecclesiam transferre; non Patriarcha, Primas, ceterique. Cum Episcopus, auctoritate propria, de Ecclesiâ, cui Spirituali Matrimonio copulatus fuerit, sese transferat ad aliam, in penam cupiditatis, utriusque privationem sentiet.

HÆC PRO PRIMO HUIUS STUDII CURSU, OFERT CONCERTATIONI D. MICHAEL RAIMUNDUS Alfosea, Juris Civilis Stud. Sub auspiciis D. Antonii Egidio, Canonum Vespertinae Cathedralis Regentis. Locus Certaminis Orcelensis, Litteraria Universitas. Die 12 mensis Februarii anni Domini M.DCC. LXXVI.
CUM FACULTATE SANCTÆ INQUISITIONIS. Vt. Baláguer Centr. Regs.
Miravite, Re. Uni.
ORIOLÆ: In OFFIC. JOSEPHI VINCENTII ALAGARDA, ET EYSARCH. P. C. T. 1776.

R. 20.838

Faint, mirrored text from the reverse side of the page, including the letters 'M', 'D', and 'C'.

humerus N° 1 bis 9 della Madonna

2